

[Tinning]

traordinære pladser, men et tilsvarende fald i de ordinære pladser.

Til sidst skal jeg blot sige om de mobilitetsfremmende ydelser, at det har hele tiden været og er fortsat vores principielle opfattelse, at det ikke er de unge, som skal styrte land og rige rundt for at finde en eller anden arbejdsplads eller en eller anden uddannelsesplads. Det må omvendt bl. a. være folketingets opgave at sørge for, at der er en arbejds- eller uddannelsesplads dér, hvor de unge er.

Poul Schlüter (KF):

Må jeg først takke for de mange forsøg på at se mig i statsministerens rolle. Det var elskværdigt. Det har jeg altid selv så svært ved.

Ellers vil jeg sige, at jeg glæder mig over, at arbejdsministeren besvarede mit indlæg. Det var selvfølgelig også meningen. Jeg rejste det spørgsmål: er regeringens faste parlamentariske flertal borte? Det mente jeg debatten viste var tilfældet. Herefter kommer arbejdsministeren – og det takker jeg for – på talerstolen og siger: »Regeringen har fortsat den opfattelse, at der skal være et fast flertal for martspakken«. Det var ordene. Jeg lagde godt mærke til, at så begyndte også arbejdsministeren at tænke højt, og i slutningen af sit indlæg modificerede han ordvalget en anelse og sagde: »Der skal i hvert fald være en fast kerne.« Men det må jeg nok fortolke således, at det kun kan betyde det samme, ikke sandt?

Vi har altså fået skabt klarhed. Enten har regeringen sit faste flertal på plads, eller også har vi ikke længere den samme regering.

Jeg takker også for indlægget fra den socialdemokratiske gruppeformand, fru Ritt Bjerregaard. Fru Ritt Bjerregaard sagde, at jeg ligesom forsøgte at forudse slutresultatet. Nej, det kan jeg ikke, for problemet er jo: vil regeringen til sidst acceptere, at SF nok stemmer for nogle af de fem lovforslag, mens andre får flertal, fordi vi stemmer for dem? Vi vil helst stemme f. eks. for forslaget om fremskaffelse af flere læringe- og praktikpladser, for det er der så inderligt brug for. Men jeg kan da se, at som debatten i dag er forløbet, fortøner det sig fuldstændigt, hvordan regeringen sidst på foråret skal få orden i finansieringen. For det kan man da vel ikke

tænke sig også at ville med skiftende flertal. Jeg synes, det bliver mere og mere betænkeligt, hvis hele finansieringsproblemet skal udskydes til juni måned. Nu må vi altså se. Vi går med stor interesse ind i udvalgsarbejdet, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at påvirke disse lovforslag. Men til sidst bliver problemet jo: kan vi få forslagene forbedret så meget, at vi kan forsvare at stemme for enkelte af dem, som derved bliver vedtaget, og regeringen så redder sit liv? Ih, hvor er det et svært spørgsmål, men vi har nu nogle uger til at tænke over det.

Gert Petersen (SF):

Jeg har kun to bemærkninger.

For det første var det ikke elskværdigt ment, når jeg så hr. Poul Schlüter i statsministerens rolle. Det er noget, hr. Poul Schlüter totalt har misforstået, men det er der ikke noget at gøre ved.

Det andet, jeg vil sige, er mere alvorligt. Jeg synes egentlig, det her i anden omgang blev endnu mere betænkeligt, det, som hr. Poul Schlüter serverer os. Vi har omkring 100.000 ungdomsarbejdsløse. Det er et kolossalt problem. For dem er det afgørende, hvad der sker herinde, hvad der kan blive sat i gang for dem. Det bliver nu af hr. Poul Schlüter brugt som byggeklodser, elementer i et – jeg håber, udtrykket er parlamentarisk – lurvet parlamentarisk spil. Det synes jeg er ret afslørende.

Det afgørende er nu at komme i gang med udvalgsarbejdet om disse forslag. Som jeg sagde, går jeg ud fra, at der ikke er nogen af dem, der er ultimative, heller ikke det, der gav anledning til denne drøftelse. Så må vi se, hvad der kommer ud af det. Det har hr. Poul Schlüter ret til at se på, og det har vi andre ret til at se på. Det har et hvilket som helt parti herinde ret til at se på. Men at begynde at blande spørgsmål om regeringens overlevelse, om, hvad vi kan og ikke kan, hvad vi vil lade passere og ikke lade passere, ind her, hvor det centrale spørgsmål er at få beskæftigelse i gang for de unge, det synes jeg ærlig talt er lidt forargeligt.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

For nu at slutte lidt optimistisk: jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at debatten klart har vist, at der i folketinget vedrørende